

indrømmer, at Teknikerne maae træffe Afgjørelsen. Men der er andre Ting i denne Videnskab, om hvilke jeg siger, at de ere af den Bessaffenhed, at Enhver, der med Omhu har fulgt, hvad der er skeet i Krigen, kan have en Mening derom, og dertil hører et Punkt, som den ærede Minister berørte, det nemlig, om vi med det foreslaaede ubepantsrede Skib skulle kunne fordrive Fjenden, naar han vil affkøe os fra Udlandet eller affkøe Forbindelsen mellem vore Der indbyrdes. Jeg siger derom, at der ikke behøves nogen technisk Indsigt for at kunne udtale, at i Almindelighed vil dette ikke kunne skee. Man kan ikke med Skibe, der ere svage, og som egentlig ikke ere beregnede paa Kamp, fordrive stærke Skibe, og stærke Skibe ville blive brugte, naar man for Alvor vil affkøe os. Naar en Fjende, der har sin Orlogshavn i Kiel, vil affkøe Forbindelsen mellem Sjælland og Syen, da sender han ikke et let Skib herop, som vi kunne fordrive med et let Skib, men han sender, sandt for Gud, sit stærkeste Skib, mod hvilket vort lette Skib ikke kan optage Kampen; det kalder jeg ikke at svække eller at sprede sin Kraft, men det er tvertimod den eneste fornuftige Maade at samle den paa. Fjenden vil sende sit stærkeste Skib herop, hvis det virkelig er ham magtpaaliggende at sprænge vort Land fra hinanden, og hvis ikke hans stærkeste Skib er tilstrækkeligt dertil, saa vil han sende 2, 3, 4 af sine Skibe. Og en Fjende, der vil handle med Energi, vil dernæst sandelig ikke lade sig afholde af saadanne Hensyn, som at han ikke kan føre tilstrækkelig mange Kul med. Troer den ærede Minister virkelig, at en Fjende, der vil affkøe Sjælland fra Syen, og som har stærkere Pantser-skibe end vi, vil lade disse Skibe forlade deres Post i vore Farvande for at gaae tilbage til hans egne Havne og fylde Kul, eller vil han ikke snarere ved Hjælp af sin øvrige Søstyrke være istand til at føre Kul til sine Skibe? Selv om enkelte Kulladninger skulde blive opbragte af os, troer man da, at vi ved at opbringe Kulladninger vilde kunne fordrive Pantser-skibe, der vare stærkere end vore. Her ere vi inde paa et Punkt, hvor jeg troer, at den sunde Fornuft med noget Fjendskab til, hvor-

ledes det er gaaet i tidligere Krige, har en Stemme og en fuldgyltig Stemme med ved Bedømmelsen. Just til det Diemed, som den ærede Minister antydede, kunne vi ikke bruge det omhandlede ubepantsrede Skib. Det er ganske sandt, at, hvis en Fjende blot vil affkøe os fra Udlandet ved at sende nogle lette Skibe ud for at opkapre vore Coffardiskibe, som komme ind i Skagerak, og altsaa kun vil føre en Kaperkrig mod vore Coffardiskibe, da kunne vi mod hans lette Skibe ogsaa sende lette Skibe. Men, er det hans Mening at spærre Havet for os, og er der Passer, der kunne spærres, eller et kort Løb, som eet eller to Skibe kunne beherske, da vil han paa disse Steder henlægge Skibe, som ikke kunne fordrives uden alvorlig Kamp. Det, som desværre er vort saarlige Punkt, er jo netop Forbindelsen imellem vore Der, og, vil man sikkre denne, saa gaa man ikke ud fra, at den vil blive forstyret af lette Skibe eller af Skibe, som hver Uge maae forlade deres Station for at indlade Kul. Nei, den vil, hvis Fjenden ellers mener det alvorligt, blive hindret ved Hjælp af de stærkeste Skibe, som han kan anvende, og dem vil han lade blive paa deres Post. Saalænge Fjenden i Krigen fra 1807 — 13 ikke brød sig om at gjøre os videre, fordi han jo iforveien havde desarmet os, men blot vilde sikkre sine egne Skibe fri Skibsart paa Østersøen, da sendte han kun lette Brigger imod os, men, saasnart England vilde, at der ikke skulde være nogen Forbindelse mellem Syen og Sjælland, saa lagde det et Linieskib herop, og dermed vare vi færdige. Og dog havde vi dengang en Allieret, som vi ikke have nu. Vi havde i vor Roslotille en Bevægelseskraft, som Linieskibene ikke kunde have, idet de ikke kunde roes frem, hvad der gav os Midler til undertiden at kunne optage Kampen mod et stærkere Skib, der ikke kunde bevæge sig. Men ikke destomindre have vi dog aldrig været i Stand til, dengang vi havde en Roslotille, at indlade os paa at fordrive et Linieskib. Kun en eneste Gang have de danske Kanonbaade optaget en Kamp med et Linieskib, men det gik Kanonbaadene uheldigt; Skibet blev ikke taget; det led vel